

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Micriucov Pavel xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2018 – 10.04.2018;

Instanța de apel: 24.04.2018 – 06.06.2018;

Instanța de recurs: 24.07.2018– 14.11.2018.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Micriucov Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții și de a exercita orice activitate în circulația medicamentelor pe un termen de 5 ani, iar conform prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că la data de 17 octombrie 2017, aproximativ ora 00:49 min., de către colaboratorii de poliție implicați în serviciul de menținere a ordinii publice, pe str.xxx, or. xxxx, mun. xxxx, a fost stopat cet.

Micriucov xxxx, care avea un comportament suspicios, motiv din care a fost condus la Inspectoratul de Poliție Buiucani al DP a mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, unde acesta a fost întrebat dacă are asupra sa careva obiecte interzise, totodată, fiindu-i propus să le predea benevol. Astfel, Micriucov Pavel a predat benevol o cutie de la țigări de culoare roșie cu imprimeul "WEST", care în interior avea două pachetele improvizate din câte un fragment de foaie de ziar, în care, conform raportului de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-6156 din 23.11.2017, se afla masă vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, care reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, inclusă în Tabelul I "Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale", Lista 1 "Substanțe stupefiante", aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004, cu cantitatea substanței stupefiante (marijuana - masa uscată) în total 2,337 g, care conform pct.7 al Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitatea ce depășește 2 gr. constituie cantități mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Micriucov Pavel, în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a indicat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal cu stabilirea unui termen de probă în privința inculpatului este una ilegală și neîntemeiată din motiv că pedeapsa aplicată în cazul dat nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, precum și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2018, *apelul* declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Micriucov Pavel în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscându-și vina, fără a solicita administrarea de noi probe, a solicitat prin înscris autentic examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, iar instanța de fond prin încheierea protocolară a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și respectând dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, ajungând la concluzia corectă de a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, luând în considerație personalitatea inculpatului, nu are antecedente penale, pentru prima dată a comis o infracțiune, se află la evidența medicului narcolog din 17.10.2017.

Astfel, argumentele privind necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, cu izolarea de societate a inculpatului, au fost respinse de către instanța de apel, ca fiind considerate declarative, că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu va atinge scopul pedepsei, iar prezența circumstanțelor stabilite de instanța de fond au fost corect apreciate în vederea stabilirii unei pedepse condiționate.

6. Procurorul a declarat recurs ordinar, invocând drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că aplicarea pedepsei prea blânde nu va atinge scopul de reeducare consfințit de legea penală, instanțele de fond și de apel neglijând prevederile art.61, 75 Cod penal, iar concluziile instanțelor inferioare privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului sunt eronate, fiind în contradicție cu probele administrate și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că acesta este întemeiat exclusiv pe critica modului în care instanțele de judecată au dispus executarea pedepsei inculpatului.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că lui Micriucov Pavel în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții și de a exercita orice activitate în circulația medicamentelor pe un termen de 5 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, adică în limitele sancțiunii și nu în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Infracțiunea de comiterea căreia Micriucov Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat, prevede pedeapsa închisorii de până la 4 ani, iar potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Pedeapsa penală, potrivit art.61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, însă executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanțele de judecată au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa stabilită lui Micriucov Pavel, este în limitele sancțiunii prevăzute la art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal și nu au fost stabilite oarecare interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Oportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, instanțele corect au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, persoana vinovatului, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, este firesc să se țină cont de aceia că practica judiciară demonstrează că aplicare formală a unor pedepse cât mai aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură

oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma suspendarea condiționată înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții impuse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele și-au argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Micriucov Pavel xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 13 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac